

شناخت ظلم و ظالم برای شناساندن آن به همگان را می‌توان مهم‌ترین زمینه برای تلاش یک سرباز جبهه مقاومت و یک هنرمند متعهد دانست. به طور مثال، بهره‌گیری از نمادها، تشبیه‌ها، رمزنگاری و اشارت‌ها برای توصیف خوی حقیقی صهیونیست‌ها در آثار «علی یوسف احمد فوده»، شاعر شهید فلسطینی متولد ۱۹۴۶ میلادی در روستای قنیر از توابع حیفا، مشهود است.

«أنا مِ علی الرَّصیفِ بدون أن أرتاب / فأحلم أن سرب ذباب / سیوقطنی... / سیوقطنی عواء کلاب / فأنهض مرة أخرى...»

(ترجمه: بدون آن که به چیزی شک کنم، در پیاده‌رو می‌خوابم / خواب می‌بینم که دسته مگس‌ها / مرا بیدار خواهند کرد / پارس سگ‌ها مرا بیدار خواهد کرد / پس دوباره برمی‌خیزم!)

«أشقیق ألماناً حیث أری کلباً ینهش جئة غزه / سینا / القدس / الجولان...»

(ترجمه: از شدت درد، جیغ می‌کشم / هر گاه که می‌بینم سگی، پیکر غزه / سینا / قدس / جولان را می‌درد...)

تشبیه اشغالگران به جانوران درنده را شاعر برای این منظور استفاده کرده که بگوید دشمن ما هیچ بویی از انسانیت نبرده و شهوت خونریزی و درندگی را دلش دارد.

«علی فوده» طبع شاعرانه خود را با حضور در سنگرها و صف رزمندگان، پرورش داد و از همه مهم‌تر با فروتنی، اهمیتی به شناخته شدن خویش نمی‌داد.

از میان ویژگی‌های انسانی شاعر، آنچه بیشتر نظر انسان را جلب می‌کند و در تکوین شخصیت او بیشتر مؤثر بوده، کرامت نفس اوست و این ویژگی است که اراده او را استوار ساخته است. علی فوده وقتی مشاهده کرد که بر اثر هجوم تجاوزگران، همه چیز از جمله انسانیت انسان به خطر افتاده، با حفظ کرامت نفس خود ساخته و ابزار شعر و هنر، در سنگرها حضور یافت و تا آخرین لحظه زندگی از کرامت و عزت نفس خویشتن و هم‌وطنان و عقاید مقدس خویش دفاع کرد.

◀ شهادت در بین رزمندگان

صبح روز دهم ماه تموز سال ۱۹۸۲ میلادی، علی فوده داشت مجله «الرصیف» را در سنگرها بین رزمندگان پخش می‌کرد. در این هنگام، ارتش رژیم تروریست صهیونیستی، بیروت را گلوله‌باران کرد و خمپاره‌ای نزدیک او منفجر شد و ترکشی از آن به گردنش اصابت کرد که در میان دوستانش، شایع شد که علی شهید شده است.

«یاسر عرفات» رئیس وقت تشکیلات خودگردان فلسطین دستور داد خیمه‌ای برای عزادارای‌اش برپا کنند اما او به هوش آمد. گرچه که پس از چند روز بر اثر جراحی همان ترکش‌ها در هفتم آگوست سال ۱۹۸۲ میلادی به درجه شهادت رسید.

«الیاس خوری» نویسنده معروف، داستان شهادت «علی فوده» را در رمان «باب الشمس» از زبان قهرمان آن، که در محل شهادت علی فوده حاضر بوده، روایت کرده تا به اختلاف نظرها درباره چگونگی شهادت این شاعر پایان دهد. (ابراهیم خلیل، ۲۰۰۵: ۷۶-۸۱)

آن گاه که واژگان به طوفان

تهدید صهیونیسم برای سرزمین فلسطین، از حدود ۱۸۳۹ میلادی به بعد، شکل علنی به خود گرفت. در آن سال، «عبدالحمید» فرمانروای حکومت عثمانی پذیرفت که یک رهبر منتخب برای جامعه خاخام‌های یهود، به‌طور رسمی انتخاب شود. به دنبال آن بود که تعدادی از یهودیان جایگاه حاکمیتی پیدا کردند. در سال ۱۸۵۵ میلادی، یک یهودی به نام «سر موس مونته فیوری» از یک خانواده قدیمی ایتالیایی به فلسطین آمد و ملکی نزدیک بندر یافا خرید. شاید بتوان این اقدام را اولین گام در استعمار فلسطین و اشغال سرزمین قدس

